

LISA THANNER

Foto: Jan Almlöf

Ett liv i landet utanför

Victor är gravt autistisk och kommunicerar väldigt lite. I hans värld är alla andra utanför. När man pratar med Victor fungerar det bäst att använda bilder och kroppsspråk.

Han bor tillsammans med sina föräldrar på Brännö i Göteborgs södra skärgård, och numera även på ett specialboende i Västergötland. Det var på båten mellan övärlden och fastlandet som jag lärde känna Victor och hans familj. Jag såg vilket slitsamt liv de hade, men också vilken styrka och kärlek som fanns där.

Under flera år följde jag Victor med kameran: på båten, i specialskolan, "hemma-hos" och ute på klipporna. Under den här perioden gick han igenom puberteten med allt vad det innebär av hormonstormar och humörsvängningar. Ibland var Victor på gott humör och lät mig vara närvarande, ibland blev han sur och ville inte vara med. Hans föräldrar eller assistenter fanns alltid i närheten.

Efter tre år hade jag ett bra berättande reportage och jag vände mig då i första hand till Göteborgs-Posten. Detta var ju ett helt och hållet eget projekt som jag gjort vid sidan av mitt ordinarie arbete så jag sålde bildreportaget till tidningen. En frilansskribent, Agneta Slonawski, också boende i skärgården, hade erbjudit sig att "sätta ljud till bilderna". Hon skrev en fin text om Victor, om familjens situation och om diagnosen autism.

Cirka ett av hundrafemtio barn drabbas av autism/Aspergers syndrom. Genom *World Autism Awareness Day* ville FN sprida kunskap om funktionshindret vilket ledde till att bilderna ställdes ut på Stockholms stadsbibliotek i samarbete med Föreningen Autism 2009. En kort tid därefter publicerade även Dagens Arbete reportaget på fyra helsidor. Det var intressant att se hur de använde bilderna i jämförelse med hur GP hade gjort. Urval och layout betyder mycket för en bildberättelse.

Överallt finns historier som berör. Det behöver inte vara stora, sensationella händelser som griper tag. Och man behöver inte alltid åka så långt för att hitta sina bilder. Paul Hansen, DN, brukar säga att man ska ha sin "stickning", ett pågående projekt vid sidan av som man kan återvända till när det finns tid och lust. Det ger energi och känns meningsfullt när den vanliga vardagen går på rutin.

Den här bilden på Victor är kanske nästan *för* symbolisk, som en kliché, men den har ändå alltid varit en favorit. Visserligen bekräftas myten om barnet i glaskulan och vad vet vi egentligen om det? Men den griper ändå tag och den är äkta – Victor lever i sin egen värld. Regnet på rutan förstärker naturligtvis hans ensamhet och utsatthet men gör också bilden vacker.

LISA THANNER är sedan 1993 fotograf på Göteborgs-Posten. Förutom sin fotografutbildning har hon en fil kand i Konst- och bildvetenskap. Gör egna fotoprojekt vid sidan av jobbet. Se mer på www.thanner.se

”Victor är gravt autistisk och kommunicerar väldigt lite. I hans värld är alla andra utanför.

